

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118402594
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6118402594.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v spore žalobcov: 1/ C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX H. - S., 2/ Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX H. - S., obaja právne zastúpení: 1/ URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181 a 2/ Mgr. C. H., advokát, so sídlom D. XXXXX/XX, XXX XX I., proti žalovanej: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/XX, XXX XX U. U. - S., právne zastúpená: Mgr. Peter Lupták, advokát, so sídlom U. D. I. X, XXX XX H. H., o zaplatenie 17 090,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcov v rade 1/, 2/ a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 24C/22/2019-283 zo dňa 06.05.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej priznáva voči žalobcom v rade 1/, 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 71,4%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 2 441,54 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 868,97 eur od 20.10.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy vo výške 1 572,57 eur od 19.08.2019 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalovanej proti žalobcom spoločne a nerozdielne priznal náhradu trov konania v rozsahu 71%.

2. Pôvodne sa žalobcovia domáhali zaplatenia sumy 6 082,77 eur s príslušenstvom, ktorý nárok odôvodňovali tým, že žalovaná ako obhospodarovateľka lesa im ako spoluvlastníkom nevydala podiel na výnose z vyťaženej drevnej hmoty na lesných celkoch Horná Štubňa a Rudno, zapísaných na LV č. XXX a XXX pre obec a katastrálne územie H., LV č. XXX a XXX pre obec U. U. a katastrálne územie S. a na LV č. XXX pre obec a katastrálne územie S. za obdobie od 03.08.2015 do 31.12.2016. Podaním doručeným súdu dňa 19.08.2019 žalobcovia zmenili žalobu jednak, že sa domáhali podielu na výnose z vyťaženej drevnej hmoty na predmetných nehnuteľnostiach aj za ďalšie obdobie, a to od 01.01.2017 do 31.12.2018, a tak žiadali priznať istinu v celkovej výške 17 090,76 eur, a jednak, že pre prípad, ak by súd dospel k záveru, že nie sú spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, domáhali sa uplatneného nároku aj z dôvodu, že spoluvlastníci týchto nehnuteľností, ktorí im svoje spoluvlastnícke podiely previedli uzavretými kúpnymi zmluvami, im postúpili svoje pohľadávky na podiel na výnose z vyťaženej drevnej hmoty. Na základe uvedeného uznesením z 03.12.2019 č.k. 24C/22/2019-131 pripustil zmenu žaloby, ktorou rozšírili uplatnené právo o výnos za celé obdobie od 03.08.2015 do 31.12.2018, avšak nepripustil zmenu žaloby, pokiaľ ide o rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe. Dôvodnom pôvodnej žaloby bola skutočnosť, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností a preto

majú nárok na podiel na výnose z vyťaženej drevnej hmoty, a naopak, zmenou žaloby došlo k uplatneniu ďalšieho žalobného dôvodu na základe zmluvy o postúpení ich spoluvlastníkmi, avšak tieto žalobné dôvody si navzájom výslovne odporujú a výsledky doterajšieho konania o pôvodnej žalobe by nemohli byť podkladom konania o zmene žaloby.

3. V prvom rade súd prvej inštancie pristúpil k riešeniu otázky, či žalobcovia sú spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. Nestotožnil sa s námietkami žalobcov, že existenciu vlastníckeho práva nemožno skúmať ako predbežnú otázku, naopak, súd uvedenú predbežnú otázku si musí vyriešiť v každom konaní, v ktorom si strany sporu od nich odvodzujú svoje uplatnené právo. Nebolo sporné, že žalobcovia spoluvlastníctvo k daným nehnuteľnostiam mali nadobudnúť dvoma kúpnymi zmluvami, ktoré boli zaevidované Okresným úradom Turčianske Teplice, katastrálny odbor pod sp.zn. V 363/2013 a V 631/2014. Žalovaná ich neplatnosť odôvodňovala tým, že ich predmetom boli spoluvlastnícke podiely len k niektorým pozemkom spoločnej nehnuteľnosti, ktorej súčasťou sú tieto nehnuteľnosti, a naopak, žalobcovia spochybnili, že ide o spoločnú nehnuteľnosť. Z listov vlastníctva vyplýva, že nehnuteľnosti na nich sú zapísané a označené za spoločné nehnuteľnosti, avšak nevyplýva z nich, že jednou spoločnosťou nehnuteľnosťou by mali byť všetky tieto nehnuteľnosti alebo ktorékoľvek z týchto nehnuteľností zapísané na rôznych listoch vlastníctva. Rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odborom opravných prostriedkov pod č. ÚPo 5/2015-Lu zo dňa 06.07.2015 vyplýva, že rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy pod V 363/2013 bolo zrušené z dôvodu, že nehnuteľnosti, ktoré sú jej predmetom, sú súčasťou spoločnej nehnuteľnosti spolu s ďalšími nehnuteľnosťami zapísanými na listoch vlastníctva a predmetné rozhodnutie je právoplatné, preto súd musel na ne prihliadať. Žalobcovia na preukázanie skutočností, že nehnuteľnosti zapísané na označených listoch vlastníctva nie sú spoločnou nehnuteľnosťou, neoznačili a nepredložili žiadne dôkazy. Uvedené odôvodnili výlučne skutočnosťou, že na jednotlivých listoch vlastníctva je zapísaný rôzny okruh spoluvlastníkov. Žalobcovia však opomínajú skutočnosť, že súčasťou majetkového základu pozemkového spoločenstva môže byť aj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti a jedna nehnuteľnosť takto môže byť súčasťou majetkového základu viacerých pozemkových spoločenstiev a v takom prípade budú v liste vlastníctva ako spoluvlastníci nehnuteľností zapísané aj iné osoby ako osoby zapísané na inom liste vlastníctva ako spoluvlastníci inej nehnuteľnosti, ktorá je súčasťou majetkového základu pozemkového spoločenstva a spoločnej nehnuteľnosti v celosti. Preto rôzny okruh spoluvlastníkov zapísaných na jednotlivých listoch vlastníctva sám o sebe nepreukazuje skutočnosť, že nejde o spoločnú nehnuteľnosť. Vyššie uvedené rozhodnutie okresného úradu vyriešilo aj danú otázku. Žalobcovia proti predmetnému rozhodnutiu podali správnu žalobu, o ktorej doposiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté a konanie o správnej žalobe však samo o sebe nie je dôvodom na spochybnenie právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci, ani na prípadné prerušenie konania. Žalobcovia až na pojednávaní 06.05.2021 namietali, že tvrdená spoločná nehnuteľnosť vôbec nevznikla z dôvodu nedodržania predpísaného postupu na takýto jej vznik, pričom navrhovali za účelom preukázania odročiť pojednávanie a poskytnutie priestoru na označenie a predloženie dôkazov. Uvedené nepovažoval za uplatnené včas, nakoľko žalobcovia ich mohli predložiť už skôr, ak by konali starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

4. Na základe uvedeného dospel k záveru, že nehnuteľnosti zapísané na sporných listoch vlastníctva sú spoločnou nehnuteľnosťou a s poukazom na § 9 ods. 9 zák.č. 97/2013 Z.z. a § 39 Občianskeho zákonníka považuje kúpnu zmluvu pod V 363/2013 za neplatnú, nakoľko predmetom tejto zmluvy neboli spoluvlastnícke podiely všetkých nehnuteľností tvoriacich spoločnú nehnuteľnosť.

5. Naopak, pri kúpnej zmluve V 631/2014 dospel k záveru, že nakoľko jej predmetom síce neboli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie S., predávajúci však nebol spoluvlastníkom týchto nehnuteľností, a preto svoj spoluvlastnícky podiel k týmto nehnuteľnostiam žalobcom previesť ani nemohol. Nestotožnil sa s námietkami žalovanej, že „žalobcovia si mali overiť“, či predávajúci je spoluvlastníkom nehnuteľností na uvedenom LV. V zmysle uvedeného žalobcovia tak nadobudli spoluvlastnícky podiel vo výške 1/282 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre obec a katastrálne územie H., LV č. XXX pre katastrálne územie S., obec U. U. a LV č. XXX pre obec a katastrálne územie S., ako aj spoluvlastnícky podiel vo výške 1/564 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX pre obec a katastrálne územie H. a LV č. XXX pre obec U. U. a katastrálne územie S..

6. Žalovaná až na pojednávaní 06.05.2021 namietala, že pred uzavretím predmetných kúpnych zmlúv neboli príslušné spoluvlastnícke podiely ponúknuté ostatným spoluvlastníkom, z ktorého dôvodu kúpne zmluvy sú tiež neplatné. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX pre obec

a k.ú. S. namietala, že predávajúci podľa kúpnej zmluvy V 631/2014 bol ich vlastníkom, avšak v katastri nehnuteľností je ako ich spoluvlastník zapísaný jeho právny predchodca. Ani tieto prostriedky procesného útoku a obrany nepovažoval za uplatnené včas, nakoľko ich žalovaná mohla uplatniť skôr, ak by konala starostlivo, pričom od začiatku namietala, že žalobcovia nie sú spoluvlastníkmi nehnuteľností, čo odôvodňovala výlučne tým, že predmetom zmlúv neboli všetky spoločné nehnuteľnosti.

7. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej odôvodnil s poukazom na § 139 ods. 1 a § 511 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, keď ako spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností je povinná spoločne a nerozdielne s ostatnými spoluvlastníkmi žalobcom vydať ich podiel na výnosoch zo spoločnej nehnuteľnosti a žalobcovia sú oprávnení požadovať toto plnenie o ktorejkoľvek z nich. Nie je pritom dôležité, či žalovaná je v príslušnej evidencii zapísaná ako obhospodarovateľka predmetných lesných celkov.

8. Vo vzťahu k výške uplatneného podielu na výnose žalovaná spochybňovala jeho výpočet, avšak uvedené spochybnenie ničím neodôvodnila, neuviedla, v čom má byť spôsob jeho výpočtu nesprávny a neuviedla ani inú cenu drevnej hmoty, ktorú malo byť potrebné použiť a aké náklady boli s ňou spojené. Na uvedené neoznačila a nepredložila ani žiadne dôkazy. Naopak, žalobcovia od začiatku tvrdili, že žalovaná im neposkytla potrebné podklady pre iný spôsob výpočtu tohto podielu, preto vychádzal z predložených znaleckých posudkov, z ktorých vyplýva, že za obdobie od 03.08.2015 do 31.12.2016 predstavoval podiel na výnose z vyťaženej drevnej hmoty vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu nadobudnutého žalobcami zmluvou V 631/2014 za obdobie od 03.08.2015 do 31.12.2016 v sume 868,97 eur a za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2018 v sume 1 572,57 eur. V tejto časti žalobe žalobcov vyhovel a rovnako s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. spolu s nárokom na zaplatenie žalovanej sumy priznal žalobcom aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania, ako si ho uplatnili. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, 2 CSP, keď žalovaná mala vo veci čiastočný úspech 85,7%, žalobcovia mali úspech 14,3%, a teda žalovaná mala čistý úspech 71,4%.

9. V zákonom stanovenej lehote proti výroku I., ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť istinu žalobcom, podala včas odvolanie žalovaná a navrhla aj v tejto časti žalobu žalobcov zamietnuť. Napadnutý výrok považuje za nesprávny, nakoľko počas celého konania poukazuje na to, že kúpna zmluva V 631/2014 je absolútne neplatná, keď predmetom prevodu neboli nehnuteľnosti na LV č. XXXX, ktorá tvorí tiež spoločnú nehnuteľnosť. Ak prevodca Ing. N. F. nebol zapísaný na LV č. XXXX ako vlastník, žalobcovia si mali túto skutočnosť overiť. Absolútnou neplatnosťou sa mal súd prvej inštancie zaoberať z úradnej povinnosti, s ohľadom na všetky dôvody absolútnej neplatnosti. Na liste vlastníctva je evidovaný N. F., starý otec predávajúceho Ing. N. F., ktorý v čase prevodu bol podielovým spoluvlastníkom, pričom toto vlastníctvo len nebolo vysporiadané po jeho právnom predchodcovi. Podielový spoluvlastník N. F., evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, zomrel XX.XX.XXXX a narodil sa XX.XX.XXXX, a teda bol dostatočne identifikovaný na liste vlastníctva. V dedičskom konaní sa opomenul prejednať tento spoluvlastnícky podiel. Vychádzajúc zo zápisov listov vlastníctva a titulov nadobudnutia jeho dedičmi, sú vnuci W. F., Z. D. a prevodca N. F. a ďalším nadobúdateľom sa stala Z. O., rod. F., ktorá zomrela a jej právnym nástupcom je D. O.. Nepochybné je, že dedič nadobúda vlastnícke právo k dedičstvu okamihom smrti poručiteľa a zápis do katastra len deklaruje nadobudnutie dedičstva. Teda prevodca Ing. N. F. v čase prevodu bol spoluvlastníkom týchto nehnuteľností, a teda si mal nechať spoluvlastnícke podiely svojho právneho predchodcu prejednať v dedičskom konaní a následne ich mal nechať zapísať do katastra, a až následne, teoreticky mohol s nimi nakladať. Aj keby teoreticky uvažovala o tom, že Ing. N. F. nebol spoluvlastníkom v čase prevodu kúpnej zmluvy V 631/2014, je presvedčená, že ani tieto skutočnosti by na absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy nič nemenili, a to s poukazom na § 9 ods. 8 zák.č. 97/2013 Z.z.. Názor súdu prvej inštancie, že ak už určitá osoba je v katastri nehnuteľností zapísaná ako vlastník k podielu na spoločnej nehnuteľnosti len na niektorých pozemkoch, tak vlastnícke právo k týmto svojim podielom na inú osobu previesť môže, takýto záver nevyplýva z citovaného ustanovenia. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu, nestotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie a má za to, že jeho záver by teoreticky mohol byť na mieste v prípade, ak by ako spoluvlastníčka plnenie prijala, avšak v jej prípade k prijatiu plnenia nedošlo a s finančnými prostriedkami za predaj drevnej hmoty, ktoré navyše sčasti tvoria povinne vytváranú rezervu pozemkového spoločenstva, nie je oprávnená disponovať. Týmto sa súd prvej inštancie nezaoberal. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok, žalobu zamietnuť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedli, že jej odvolaniu nie je možné vyhovieť z dôvodu, že aktívna vecná legitímácia žalobcov je daná a postavená na pevných právnych základoch. Vlastnícke právo nadobudli na základe platných právnych úkonov, a to kúpnych zmlúv V 363/2013 a V 631/2014. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. H., LV č. XXX k.ú. S., LV č. XXX k.ú. S., LV č. XXX k.ú. M., LV č. XXX k.ú. S., LV č. XXXX k.ú. S., LV č. XXX k.ú. H. a LV č. XXX k.ú. H. nie sú spoločnou nehnuteľnosťou, pretože nespĺňajú základný znak spoločnej nehnuteľnosti, a to okruh podielových spoluvlastníkov na všetkých nehnuteľnostiach tvoriacich spoločnú nehnuteľnosť. Ďalej bolo potrebné skúmať, či vôbec platne vznikla spoločná nehnuteľnosť zahŕňajúca uvedené pozemky, a to z hľadiska § 9 ods. 2 zák.č. 97/2013 Z.z.. V čase, keď malo dôjsť k vytvoreniu spoločnej nehnuteľnosti zahŕňajúce uvedené pozemky, nemalo pozemkové spoločenstvo - Lesné spol., pozem. spol. S., so sídlom S. (ďalej len LSPS S.) právnu subjektivitu. Ak by odvolací súd akokoľvek dospel k záveru, že niektorá z týchto zmlúv je neplatná pre rozpor s § 9 ods. 9 zák.č. 97/2013 Z.z., právo žalobcov vyplýva z titulu postúpených pohľadávok, o ktorých prvostupňový súd v rozpore so zákonom odmietol konať. Žalovaná neuviedla, na základe akých úvah dospela k záveru, že ak vlastníci podielov na spoločnej nehnuteľnosti chceli previesť všetky podiely na inú osobu a zároveň by nevlastnili podiely na všetkých nehnuteľnostiach, nemohol by tak urobiť. Poznávajú, že v právnom štáte logicky nemožno zakázať vlastníčkovi absolútne disponovať so svojím vlastníctvom. Žalovaná taktiež uviedla, že v prípade LSPS S. mala vzniknúť taká spoločná nehnuteľnosť, vo vzťahu ku ktorej nemajú všetci spoluvlastníci podiely na všetkých pozemkoch, ktoré ju tvoria. Je správny právny záver, že spoločná nehnuteľnosť s vlastníckymi vzťahmi, kde nie každý spoluvlastník má podiel na každom jednom pozemku spoločnej nehnuteľnosti, nemohla vzniknúť. Žalovaná neuviedla žiadny relevantný argument, ktorý by nemal svedčať o jej pasívnej vecnej legitímácii. Žalovaná pri organizácii ťažby a predaja drevnej hmoty postupovala protiprávne, bez poskytnutia možnosti žalobcom alebo ich predchodcom vyjadriť sa k tejto forme hospodárenia so spoločnou vecou. Oddelením drevnej hmoty vznikla táto ako samostatná vec, pričom ostala v podielovom spoluvlastníctve všetkých spoluvlastníkov, teda aj žalobcov. Z listín priložených k jednotlivým posudkom je zrejmé, že žalovaná les obhospodarovala a s výnosmi z neho aj nakladala. Navrhujú odvolaniu žalovanej nevyhovieť a priznať im voči nej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

11. Žalovaná v replike má za to, že žalobcovia sú si sami vedomí toho, že ich aktívna vecná legitímácia na základe uvedených kúpnych zmlúv jednoducho nie je, keď vo vyjadrení k odvolaniu jednak poukazujú na uplatnený nárok z predmetných kúpnych zmlúv alebo prípadne z titulu postúpených pohľadávok. V ostatnom odkazuje na svoje doterajšie vyjadrenia a jej argumentáciu. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v zmysle jej odvolacích návrhov.

12. Žalobcovia podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výrokom I., II., III.. Namietajú, že prvostupňový súd primárne pochybil tým, že nepripustil zmenu čo do rozšírenia skutkového základu nároku a následne na tomto nesprávnom rozhodnutí založil svoje rozhodnutie, v ktorom argumentuje nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie. Prvostupňový súd nemal žiadny dôvod nepripustiť takúto zmenu žaloby, čo naznačil aj odvolací súd v uznesení 10Co/20/2020, keď k zmene žaloby došlo pred prvým pojednávaním vo veci. Nárok žalobcov je každopádne daný jednak na základe vlastníckeho práva a v prípade posúdenia nadobúdacích titulov žalobcov ako neplatných je ich nárok daný eventuálne na základe postúpenia žalovaného nároku na nich zo strany ich právnych predchodcov. Súd prvej inštancie kúpnu zmluvu z 05.06.2013 vyhodnotil ako neplatný právny úkon s poukazom na § 9 ods. 9 zák.č. 97/2013 Z.z., pričom v tomto smere argumentovali nielen rozdielnym okruhom spoluvlastníkov na jednotlivých listoch vlastníctva, ale aj neplatným vznikom spoločnej nehnuteľnosti. Druhú časť argumentácie súd prvej inštancie nepripustil s poukazom na sudcovskú koncentráciu, pričom sa dozvedeli o tom, ako súd celú vec priebežne vidí až po vypočutí predbežného právneho posúdenia na pojednávaní dňa 06.05.2021. Na podporu svojich tvrdení vyvracajúcich predbežné právne závery súdu žalobcovia napr. navrhli vykonanie dôkazu oboznámením sa s notárskou zápisnicou č. N 74/2007 (Nz 19280/2007), na podklade ktorej zápisnice malo dôjsť k vytvoreniu spoločnej nehnuteľnosti. Ani tento dôkaz súd nepripustil. Takýmto postupom súd zmaril žalobcom možnosť uplatniť svoje návrhy a znemožnil im reagovať na právnu argumentáciu a úvahu súdu. V dôsledku neoboznámenia sa s notárskou zápisnicou súd následne dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní eventuálne navrhli prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia pred Krajským súdom v Bratislave, vedeným pod sp.zn. 2S/13/2018. Súd nevidel dôvod na prerušenie z tohto dôvodu, pritom výslovne oprel svoje závery o rozhodnutie predmetného rozhodnutia Okresného úradu Žilina, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o povolení vkladu V 363/2013. Práve uvedené rozhodnutie je predmetom súdneho preskúmania a v rámci tohto konania sa súd zaoberá všetkými podstatnými

skutočnosťami, ktoré je potrebné zobrať do úvahy pri posúdení opodstatnenosti nároku žalobcov opretého o ich vlastníctvo. S návrhom na prerušenie konania sa vypořiadal v bode 18. rozsudku, v ktorom uviedol, že žalobcovia neuviedli žiadne skutkové tvrdenia, pre ktoré by sa mal odkloniť od záveru Okresného úradu Žilina, pritom spochybňovali vznik spoločnej nehnuteľnosti ako takej, a teda aj aplikáciu § 9 ods. 9 zák.č. 97/2013 Z.z.. Možno konštatovať, že konanie pred súdom prvého stupňa bolo len formálne, bez hlbšieho záujmu súdu o náležité objasnenie skutkového stavu veci, vykonanie navrhnutých dôkazov a vysporiadanie sa s celou argumentáciou žalobcov. Žalobcom bolo de facto úplne odňaté právo domáhať sa súdnej ochrany. Navrhujú napadnutý rozsudok zrušiť vo všetkých jeho výrokoch a vrátiť vec súdu prvej inštancie s príkazom pripustiť zmenu žaloby a následne konať vo veci na podklade primárneho titulu - vlastníckeho práva žalobcov, a v prípade jeho spochybnenie na podklade eventuálneho titulu zmlúv o postúpení pohľadávok. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

13. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedla, že má za to, že žalobcovia v zmysle § 359 CSP nie sú oprávnení na podanie odvolania voči výroku I., v ktorej časti bolo ich návrhu vyhovené. Pokiaľ ide o odvolanie voči výrokom II. a III., tvrdenie žalobcov, že súd pochybil, keď nepripustil zmenu žaloby čo do rozšírenia skutkového základu, s týmto nesúhlasí. Už v podanom odpore proti platobnému rozkazu namietala, že žalobcovia nie sú riadnymi spoluvlastníkmi spoločnej nehnuteľnosti a napriek tomu žalobcovia v rozšírení žaloby si uplatnili nárok ako podieloví spoluvlastníci a iba v prípade posúdenia, že nie sú vlastníkami podielov, uplatnili svoj nárok aj na základe postúpenia pohľadávky. Podotýka, že zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorými žalobcovia odôvodňovali zmenu žaloby, sú datované 03.04.2018 a 23.04.2018, teda o týchto zmluvách žalobcovia nepochybne vedeli už v čase podávania pôvodnej žaloby. Súd prvej inštancie s argumentáciou žalobcov týkajúcou sa rozdielneho okruhu účastníkov na jednotlivých listoch vlastníctva sa podrobne zaoberal v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Voči týmto záverom súdu žalobcovia v ich odvolaní nič nenamietali. K odvolacej námietke, že súd nevykonával dokazovanie oboznámením notárskou zápisnicou, uviedla, že žalobcovia vedeli od začiatku o námietke nedostatku ich aktívnej vecnej legitímácie, a už v čase podania žaloby vedeli, že ju žalujú a aj ďalších ľudí v konaní vedenom pred Okresným súdom Martin pod sp.zn. 10C/137/2014 a tiež 10C/54/2017 Z. F., pričom v oboch týchto konaniach žalované strany namietajú (okrem iného) nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov s poukazom na to, že nie sú riadnymi spoluvlastníkmi spoločnej nehnuteľnosti. Je preto nepochybné, že žalobcovia mohli túto argumentáciu týkajúcu sa údajného neplatného vzniku spoločnej nehnuteľnosti predniesť skôr ako na prvom pojednávaní. Okrem toho je nepochybné, že vykonanie takéhoto dôkazu by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania. Preto súd prvej inštancie správne uplatnil sudcovskú koncentráciu v zmysle § 153 CSP. V čom konkrétne má spočívať naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP žalobcovia vo svojom odvolaní vôbec neuviedli. Poukázala na to, že rovnako súd prvej inštancie v jej prípade uplatnené prostriedky procesnej obrany na spomínanom pojednávaní neprihliadol. Takýto postup súdu, keďže je v plnej súlade so zákonom, nemôže namietat' a tento rešpektuje. Argumentáciu, že súd neprerušil konanie do skončenia veci pred Krajským súdom v Bratislave pod sp.zn. 2S/13/2018, považuje za nespravodlivú a nedôvodnú a má za to, že podanie správnej žaloby nemá žiadny vplyv na právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia, a teda samotné konanie o správnej žalobe samo o sebe nie je dôvodom na spochybnenie právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu verejnej moci, ani na prípadné prerušenie konania. Procesný postup súdu prvej inštancie bol v celom priebehu prvostupňového konania vykonaný plne v súlade s CSP. Žalobcovia ako keby sa snažili preniesť zodpovednosť za dôsledky svojej procesnej taktiky a v konečnom dôsledku aj za svoj, vo väčšej miere, neúspech v konaní na súd prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené navrhuje odvolanie žalobcov vo vzťahu k výroku I. odmietnuť a výrok II. potvrdiť ako vecne správny a vo vzťahu k výroku I. na základe jej podaného odvolania s tým, že žalobu zamietne aj v tomto rozsahu, priznať jej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

14. Žalobcovia v replike uvádzajú, že žalovaná sa snaží navodiť dojem, že navrhli zmenu žaloby oneskorene, pritom túto navrhli hneď pri svojom druhom procesnom úkone v rámci konania, keď prvým úkonom bolo podanie žaloby. Reagovali tak na argumentáciu žalovanej. Pokiaľ ide o pripustenie zmeny žaloby, poukázali na judikát R 45/1996, rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. I.ÚS 472/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/35/2019. Počas prvostupňového konania zotrvali na tvrdení, že sú vlastníkami v spoluvlastníckych podieloch na pozemkoch, na ktorých bola žalovanou vykonaná ťažba drevnej hmoty, čo opierali o kúpne zmluvy V 363/2013 a V 631/2014 a tieto sú platnými právnymi úkonmi. Súd prvej inštancie v rámci posudzovanej predbežnej otázky posúdil kúpnu zmluvu z 05.06.2013 ako

neplatný právny úkon, avšak v tejto časti bola žaloba zamietnutá nesprávne z dôvodu, že kúpna zmluva je platne uzatvorená. O tejto skutočnosti svedčí aj rozsudok Okresného súdu Martin 17C/3/2021 zo dňa 12.08.2021, ktorým súd určil, že žalobcovia sú vlastníckmi podielov z prvej kúpnej zmluvy, pričom predmetný rozsudok dal za pravdu žalobcom a potvrdil správnosť ich tvrdenia, že kúpna zmluva zo dňa 05.06.2013 je platným právnym úkonom. Vzhľadom na to, že uvedené rozhodnutie bolo vydané až po rozhodnutí súdu prvého stupňa, nemohli uvedenou skutočnosťou argumentovať pred súdom v prvostupňovom konaní. Žalovaná namietala vlastníctvo žalobcov k spoločnej nehnuteľnosti, avšak neoponovala konkrétnym tvrdeniam a argumentom žalobcov v otázke vzniku spoločnej nehnuteľnosti. V konaní je podstatný právny názor a právne posúdenie veci súdom. To súd v predbežnej podobe uvádza v rámci prvého pojednávania po prednesení úvodných rečí obomi stranami. V tomto prípade však súd žalobcom nedal de facto žiadnu možnosť akokoľvek toto nepriaznivé predbežné právne posúdenie zvrátiť vo svoj prospech. Pokiaľ ide o návrh na prerušenie konania, otázka, či rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorom ako na jednom z nosných argumentov je postavený nárok žalobcov, je podľa názoru žalobcov otázkou, ktorej zodpovedanie by mohlo súdu dať podklad pre jeho rozhodnutie. Zotrávajú na svojom odvolacom návrhu.

15. Žalovaná v duplike uviedla, že pokiaľ ide o rozhodnutie o zmene žaloby, ktorou žalobcovia podstatne zmenili a doplnili rozhodujúce skutočnosti, zotráva na svojom pôvodnom vyjadrení. Pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 17C/3/2021 zo dňa 12.08.2021, ktorým súd určil, že žalobcovia sú vlastníckmi podielov z prvej kúpnej zmluvy, žalobcovia opomenuli uviesť, že sa nejedná o klasický rozsudok súdu, ktorý by bol vydaný v riadnom súdnom konaní po vykonaní riadneho dokazovania, ale že sa jedná o rozsudok pre uznanie, vydaný v konaní v právnej veci žalobcov, vedenej proti žalovaným V. C., I. Y. a D. C. o určenie vlastníckeho práva. Zo stručného odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobcovia v danej veci podali žalobu o určenie vlastníckeho práva a žalovaný nárok uplatnený žalobcami v celom rozsahu uznali. Preto nie je možné konštatovať, že im súd dal rozsudkom za pravdu, nakoľko „za pravdu“ si dali samotní žalobcovia v rade 1/ a 2/, a za pravdu“ dali žalobcom v rade 1/ a 2/ s nimi spriaznené (dohodnuté) osoby žalovaných. V uvedenom konaní súd nevykonával žiadne dokazovanie, otázku vlastníctva, ani otázku platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy vôbec neposudzoval. Má za to, že nie každé uznanie nároku musí byť súdom akceptované a viesť na návrh žalobcu k vydaniu rozsudku pre uznanie nároku. Je presvedčená, že predmetný rozsudok vydaný nemohol byť a využije všetky dostupné prostriedky pre dosiahnutie nápravy. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ako aj na to, že odvolací súd je viazaný odvolacími dôvodmi (pričom žalobcovia v ich odvolaní predmetným rozsudkom pre uznanie neargumentovali), odvolací súd by na argumentáciu obsiahnutú v ich písomnom vyjadrení, vrátane rozsudku pre uznanie, prihliadať nemal. Aj v opačnom prípade je toho názoru, že žalobcovia nie sú riadnymi spoluvlastníkmi spoločnej nehnuteľnosti, a preto navrhuje, aby odvolací súd rozhodol v súlade s jej odvolacím návrhom.

16. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podali včas sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. Žalovaná v odvolaní namietala neplatnosť zmluvy V 631/2014, nakoľko neboli predmetom prevodu všetky nehnuteľnosti. Z obsahu tejto zmluvy je však nutné konštatovať, že prevodca Ing. N. F. previedol na žalobcov všetky spoluvlastnícke podiely k všetkým spoločným nehnuteľnostiam, ktoré boli evidované na jeho meno na listoch vlastníctva č. XXX, XXX, XXX v kat. úz. H., listoch vlastníctva č. XXX, XXX kat. úz. S., na liste vlastníctva č. XXX kat.úz. M. a na liste vlastníctva č. XXX v kat. úz. S.. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva č. XXXX v kat. úz. prevodca Ing. N. F. nie je evidovaný ako podielový spoluvlastník, preto nemohol ani previesť kúpnu zmluvou vlastníctvo na týchto nehnuteľnostiach na žalobcov. Na predmetnom liste vlastníctva je evidovaný ako podielový spoluvlastník právny predchodca Ing. N. F., a to N. F., nar. XX.XX.XXXX, zom. XX.XX.XXXX, preto Ing. N. F. ani ako dedič nemohol previesť uvedený spoluvlastnícky podiel na žalobcov. K nadobudnutiu dedičstva nepostačuje iba smrť poručiteľa, ale v zmysle zákona sa vyžaduje, aby o dedičstve poručiteľa bolo rozhodnuté v dedičskom konaní. Na základe rozhodnutia o dedičstve sa dedičstvo potom nadobúda s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa. Vzhľadom na existujúci právny stav v dobe od smrti poručiteľa (v danom prípade N. F.) až do rozhodnutia o dedičstve v dedičskom konaní, tu nie je istota s akým výsledkom sa dedičské konanie skončí, t.j. kto sa stane poručiteľovým dedičom a ako bude dedičstvo vypořádané medzi viacerými poručiteľovými dedičmi. Stav, ktorý v takomto prípade vzniká v období

od smrti poručiteľa do právoplatného rozhodnutia o dedičstve, sa prejavuje vo vzájomných vzťahoch dedičov k majetku patriacemu do dedičstva. Až do právoplatného rozhodnutia o dedičstve sa dedičia považujú za vlastníkov resp. spoluvlastníkov majetku patriaceho do dedičstva a z právnych úkonov týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne, pričom ich dedičský podiel vyjadruje mieru, akou sa navzájom na týchto právach a povinnostiach podieľajú.

18. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, je zrejmé, že žalovaná okrem toho, že je podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností, je aj obhospodarovateľkou týchto nehnuteľností, čo nebolo medzi stranami sporné (právny zástupca žalobcov na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 06.05.2021 /č.l. 255/ poukazoval na to, že uvedené vyplýva aj z informácie Okresného úradu Martin zo dňa 03.04.2017 a to, že žalovaná ako obhospodarovateľka predmetných lesov je zapísaná od 03.08.2015, v rámci nimi iniciovaného trestného konania žalovaná potvrdila, že ťažbu realizovala a uvedené žalovaná v rámci pojednávania žiadnym spôsobom nerozporovala) a vyplýva to aj z „ročnej evidencie výkonov lesných porastov“, ktoré tvoria prílohu znaleckých posudkov č. 4/2018 a č. 4/2019 znalca Ing. Ján Bahýľ a žalovaná je na týchto dokumentoch podpísaná.

19. K priznanej výške plnenia žalovaná v odvolaní len poukazovala na to, že súd vychádzal zo znaleckých posudkov, avšak žiadne konkrétne odvolacie dôvody neuvádzala, pre ktoré by mala byť uvedená výška nesprávna. Tvrdila iba, že z predaja drevnej hmoty sa povinne vytvára rezerva pozemkového spoločenstva, avšak túto žiadnym spôsobom nekonkretizovala. Odvolací súd preto vychádzajúc z § 380 ods. 1 CSP sa ustálenou priznanou výškou plnenia nezaoberal. Vzhľadom na vyššie konštatované odvolanie žalovanej bolo neopodstatnené.

20. Prvoradou námietkou žalobcov bolo, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď nepripustil zmenu žaloby čo do rozšírenia skutkového základu nároku. Podľa § 132 ods. 1, 2 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie, strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Z uvedeného vyplýva, že žaloba musí obsahovať nielen presné údaje o tom, čoho sa žalobca domáha, ale tiež na ako skutkovom základe uplatňuje svoj nárok. Nie je povinný podať právnu charakteristiku uplatňovaného nároku, ale je povinný pravdivo a úplne opísať skutočnosti, z ktorých taký nárok jednoznačne vyplýva. Jedine žalobca určuje predmet konania, ku ktorému vymedzeniu patrí aj označenie základu nároku. Vyčerpávajúce opísanie rozhodujúcich skutočností už v žalobe je požadované zákonom, aby súd mohol od samého začiatku konania usmerniť jeho priebeh v súlade s požiadavkou procesnej hospodárnosti. Opísanie rozhodujúcich okolností musí jednoznačne individualizovať uplatnený nárok. Žalobcovia v žalobe uplatnili svoj nárok odôvodňujúc, že sú podielovými spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností a v návrhu na pripustenie zmeny návrhu okrem tvrdenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi, v prípade posúdenia ich nadobúdacích titulov ako neplatných, tvrdili, že ich nárok je daný eventuálne na základe zmluvy o postúpení zo strany ich právnych predchodcov. Uvedené nie je možné považovať za jednoznačne individualizovaný uplatnený nárok, preto v tejto časti je odvolacia námietka žalovaných neopodstatnená. Nemožno uplatňovaný nárok odôvodňovať určitými okolnosťami, ktoré ak sa v konaní nepreukážu, tak eventuálne nárok odôvodniť inými skutkovými okolnosťami.

21. Ďalej žalobcovia namietali, že v danom prípade sa nejedná o spoločné nehnuteľnosti v zmysle zák.č. 97/2013 Z.z., a za účelom preukázania tohto tvrdenia žiadali poskytnúť ďalšiu procesnú lehotu na označenie dôkazov, nakoľko až pri predbežnom právnom posúdení na pojednávaní sa dozvedeli, ako súd vec posudzuje. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za nutné poukázať, že žalovaná počas celého konania namietala neplatnosť kúpnych zmlúv práve z dôvodu, že sa jedná o spoločné nehnuteľnosti, a preto predmetom prevodu musia byť všetky nehnuteľnosti, ktoré tvoria spoločnú nehnuteľnosť. Že sa má jednať o spoločné nehnuteľnosti žalobcovia nadobudli vedomosť už počas správneho konania, kedy bolo zrušené vkladové konanie na kúpnu zmluvu V 363/2013. Rovnako z pripojených listov vlastníctva vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti sú označené ako spoločná nehnuteľnosť. Podľa § 70 ods. 1 zák.č. 162/12995 Z.z. údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Napriek tomu žalobcovia počas celého konania neoznačili a nepredložili žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Až na pojednávaní pred súdom prvej inštancie navrhli oboznámiť notársku zápisnicu č. N 74/2007 (Nz 19280/2007), na podklade ktorej malo dôjsť k vytvoreniu spoločnej nehnuteľnosti, pričom nemal byť dodržaný procesný postup na takýto vznik. Žalobcovia predmetnú notársku zápisnicu súdu nepredložili. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie správne uplatnil

sudcovskú koncentráciu. Priestor na navrhovanie, označovanie, či predkladanie relevantných dôkazov mali žalobcovia už v rámci žaloby, ako aj v rámci vytvoreného procesného režimu v súlade s § 167 CSP, keď reflektovali na písomné vyjadrenie žalovanej. Ak by návrhu žalobcov na poskytnutie lehoty bolo vyhovené, vyžadovalo by to nariadenie ďalšieho pojednávania a vykonanie ďalších úkonov súdu. Možno dospieť k záveru, že žalobcovia, ak by konali starostlivo, mohli predložiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení už skôr. Žalobcom bol poskytnutý dostatočný časový priestor na predloženie všetkých dôkazov, a to z titulu, že už vo vyjadrení žalovanej k žalobe bola spochybňovaná platnosť kúpnych zmlúv s ohľadom na to, že sa jedná o spoločné nehnuteľnosti. Pre neaktívny prístup v spore jednej sporovej strany nemožno zvyšovať trovy konania sporovej strany druhej a tiež spôsobovať prieťahy v konaní. Napokon, žalobcovia na pojednávaní v súvislosti s návrhom na poskytnutie lehoty na označenie dôkazov, ani nekonkretizovali (okrem notárskej zápisnice) o aké dôkazy sa má jednať.

22. Tvrdenie žalobcov, že sa nejedná o spoločné nehnuteľnosti, nakoľko nie je na nich rovnaký okruh spoluvlastníkov neobstojí. S uvedenou argumentáciou sa súd prvej inštancie vyrovnal v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že na LV č. XXX (č.l. 210) a na LV č. XXX kat. úz. H. je v časti „iné údaje“ poznačené pod R 87/2016, že nehnuteľnosti kat. úz. H. zapísané na LV č. XXX v 1; XXX - v 1/3; XXX; XXX; XXX v kat. úz. S. na LV č. XXXX; v kat. úz. N. na LV č. XXX; v kat. úz. M. na LV č. XXX; XXX; XXX, v kat. úz. G. C. na LV č. XXXX; XXXX tvoria spoločnú nehnuteľnosť spoločenstva - Urbárska obec M., Pozemkové spoločenstvo, IČO: 00626228. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že nemôže byť rovnaký okruh spoluvlastníkov, keď nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX a č. XXX tvoria spoločnú nehnuteľnosť spoločenstva - Urbárska obec M., Pozemkové spoločenstvo, IČO: 00626228 len čiastočne, a to v prípade LV č. XXX v 1-ci a LV č. XXX v 1/3-ne a vo zvyšnej časti nemusí byť rovnaký okruh spoluvlastníkov.

23. Rozhodnutím Okresného úradu Žilina, odboru opravných prostriedkov č. UPo5/2015-Lu zo dňa 06.07.2015 bolo zrušené rozhodnutie Okresného úradu Turčianske Teplice, katastrálneho odboru, o povolení vkladu kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností vecnej pod sp.zn. V 363/2013, a to z dôvodu, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom zmluvy sú súčasťou spoločnej nehnuteľnosti spolu s ďalšími nehnuteľnosťami, ktoré neboli predmetom zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že kúpna zmluva medzi žalobcami ako kupujúcimi a Ing. V. C. ako predávajúcim (prípadne jeho právny nástupcami D. C., I. C. a V. C.) nenadobudla vecno-právne účinky a žalobcovia nie sú evidovaní ako podieloví spoluvlastníci na listoch vlastníctva. Z dôvodu zrušenia vkladového konania (nakoľko neboli predmetom všetky nehnuteľnosti tvoriace spoločnú nehnuteľnosť a žalobcovia nepreukázali opak), je predmetná zmluva absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko odporuje zákonu č. 97/2013 Z.z., konkrétne § 9 ods. 9. Teda v tejto časti nepreukázali aktívnu vecnú legitimitáciu.

24. Žalobcovia na pojednávaní pred súdom prvej inštancie navrhovali zistiť štádium konania na krajskom súde o žalobe pre nezákonnosť rozhodnutia, ktorým bol zrušený vklad do katastra nehnuteľností a následne prípadne prerušiť konanie, a to bez bližšieho označenia konania v správnom súdnictve. Súd prvej inštancie dopytoval Krajský súd Bratislava (č.l. 166) o oznámenie stavu konania o žalobe na preskúmanie rozhodnutia, a z odpovede z 9.3.2021 vyplýva, že vec sa vedie pod sp.zn. 2S/141/2020 a konanie nie je právoplatne skončené. Tým, že samotní žalobcovia iniciovali žalobu o preskúmanie rozhodnutia, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o vklade kúpnej zmluvy, sú účastníkmi tohto správneho konania, musia mať vedomosť v akom štádiu vybavenia sa vec nachádza a navyše z oznámenia Krajského súdu Bratislava vyplýva, že sa má jednať o konanie vedené pod sp.zn. 2S/141/2020 a žalobcovia v odvolaní udávali, že navrhli prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedenom na Krajskom súde v Bratislave, aktuálne vedené pod sp.zn. 2S/13/2018. Teda žalobcovia nepredniesli konkrétny návrh na prerušenie konania pred súdom prvej inštancie, do právoplatnosti skončenia ktorého konania a pred ktorým súdom navrhujú predmetné konanie prerušiť. Navyše žalobcovia nepreukázali, že by bola odložená vykonateľnosť právoplatného rozhodnutia, ktorým bolo zrušené rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy, prípadne, že by uvedené rozhodnutie bolo zrušené.

25. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a takto zisteným skutkovým stavom je odvolací súd viazaný (§ 383 CSP). Žalobcovia v replike poukazovali na rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 17C/3/2021 zo dňa 12.08.2021, ktorým súd určil, že žalobcovia sú vlastníkami podielov získaných zmluvou zo dňa 06.05.2013 (ktorej vklad bol zrušený - viď vyššie). Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 17C/3/2021-54 zo dňa 12.08.2021 (č.l. 346) vyplýva, že skutočne rozsudkom pre uznanie bolo určené, že žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľností na LV č.

XXX kat. úz. H. v podiele 1/47, LV č. XXX, kat. úz. S. v podiele 1/47, LV č. XXX, kat. úz. S. v podiele 1/47, LV č. XXX v kat.úz. M. v podiele 1/47 a LV č. XXX v kat. úz. S. v podiele 1/94. V odôvodnení sa konštatuje, že sa jedná o rozsudok pre uznanie podľa § 282 CSP a z odôvodnenia nevyplýva, že sa súd v tomto konaní zaoberal platnosťou právneho úkonu - kúpnej zmluvy z 05.06.2013. V preskúmvanej veci mal súd prvej inštancie preukázané, že v čase jeho rozhodovania na listoch vlastníctva ako spoluvlastník bol zapísaný Ing. V. C., nar. XX.XX.XXXX, a preto žalobcovia ani týmto nepreukázali, že boli podielovými spoluvlastníkmi daných nehnuteľností v období, za ktoré žiadajú priznať nárok v predmetnej veci. Zároveň je nutné konštatovať, že v čase rozhodovania preskúmvanej veci žalobcovia mali vedomosť o tom, že vec o určenie vlastníctva prebieha v konaní pod sp.zn. 17C/3/2021, napriek tomu súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 06.05.2021 o tejto skutočnosti neinformovali. Žalovaná v duplike namietala voči rozsudku pre uznanie, s tým že bude uplatňovať dostupné prostriedky pre dosiahnutie nápravy.

26. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovia mali úspech v konaní v rozsahu 14,30 %, žalovaná v rozsahu 85,70 %, a preto čistý úspech žalovanej činí 71,40 %. Preto žalovanej voči žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,40%. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

28. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)